

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۷۷۱۷

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: علم غیبی

مؤلف:

مترجم:

شماره قفسه: ۱۷۷۷

جمهوری اسلامی ایران

ساز و ثبت کتاب

۲۰۸۸۳

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب علوم غریبه

مؤلف

مترجم

۱۷۷۱۷

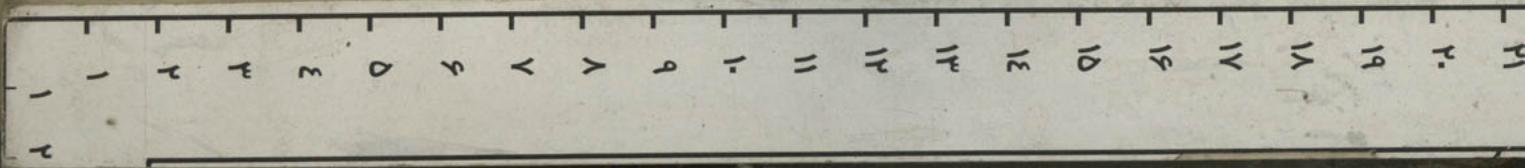
شماره قفسه

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۸۸۸۹

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب حسن و برین نام عقلت با اطفال که سر ساند بدانکه ملاک الاواع
از دیده مردم بینانند و نیز آدم این را نم بینند و جمع آدم
از یاد سخن غافل میشود یا چیز زرتاب کند و یا بیند از دو نام
حذر نماید کند و قوم ملاک الاواع را بچوچ کند و این ن
نیز بر اطفال و حضرت رسانند و الحلق حق سخاوت و تقوا
این مخلوق را خلق ساخت و در پیشت هر دوزخ خزنه را
داده که جمع نماید که جمع شوند اترال شهوة کنند لطف حاصل
شود در درجه از و اوج مخلوق است سبحان و تعالی به بهره نیا
زیده بعضی اترال شهوت میکنند لطف میسر میشود و بعضی
اترال شهوت میکنند لطف هم میسر میشود بعد ضایع و ناچیز
میگردد و بعضی دیگر بعد از نگاه و یا ماه و یا سه ماه صفت
بگردد از مالش نقصی بهم بندد ناچیز و نا بود کرد اندر نزد
که اکثر این ن را از بکند زرد شده و بار بکتر از خود و بعضی
مضاف شکر و باد در چشم اکثر این عقلت اافت قوم ملک
الاواع است و بعضی باید در اندیت اگر کسی بدین واقف
پیش آید اسم صاحب واقف و باجم ام او جاب ابجد ضعیف بر دارد
و مجموع ۴ حرف هفت طالع کنند به بیند که چند یا نه میماند

۱۷۷۷
۲۰۸۸۲

اگر یک باشد روز یکشنبه و یا سه شنبه چهارشنبه بیست و یک
 رخت و نام خدار عزوجل یاد کرده بگذرد از آن روز زنده و
 بروج که این نیز است افت بر او در او رفته اند اول آنکه
 چرخ انزال است کند نظم بیست شود هم آنکه چرخ انزال است
 کند چرخ انزول بگفته بگذرد بگذرد و او را ضایع و با خبر کند
 بیست آنکه چرخ انزال است کند نظم بیست کرد و فرزند متولد
 شود و یا چنانکه که در شده و سه روز بیشتر نماند اگر چه
 زده روز و نیمه یا سه شنبه بر سر این رخت و یک از آن
 فوت شده و او ای او بدین صاحب و اقم خبر حاصل کنند نوعی
 که نگذارند از اطفال بهره یابد تا چیز و نابالغ گردانند اگر چه باشد
 روز سه شنبه شوک گفته باشد که آن از چاربت جنیدان
 به بصورت که کرده و نجات نیز خصم بر او حاصل
 کنند و اولاد او را مغریت رسانند که در روی زمین سفید
 بند اگر چهار باشد روز چهارشنبه یا سه شنبه چینی بجه
 بر آن روز نیز پای گرفته است و انجاست میبندند
 نوعی که نام عمل شدن مگر ضعف دل حاصل کند و خاصه
 انزاج نباشد و اطفال او را نابالغ و نابود گردانند اگر چه
 باشد روز چینی یا سه شنبه شنبه بر تاب کرده و یک
 دست است که کرده و آن تیری چند آنکه زنده است

در سن نوزاد شش ماهه
 اندر آنکه در یا شش ماه کم شود یا در آن که این نوع را نرسد
 و در سن شش ماهه در آن است که در هر دو رخت نام کار نامه
 به استقامت کلیمنا جمیلنا انا جعلنا فی عنایم
 اخلا لا نعفی الی الاذقان هم مقهورین من نطفه شای
 بی بنده جعلناه سمیعا بصیرا بسم محمد
 هذه لا شتر علی عمل الاله لا یجاد با
 انشود زین و در وقت خواب بخورد حاصل شود هاه ای اس
 داده الله با دعا و ترکه انزال هر رختی
 با با با با با با با با
 ایها شرا هیبا شرا هیبا صوا صوا صوا صوا صوا
 مکرر ایها الیه با اسم ۲۲۲ بخون لعلی ن سکریه ما
 ایها صافی لا شیما طیب طیب صود و صود
 در اصل الاله
 در بنای وی

۱۱۹۱
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۱

المستغفرين توكلت على الله عليك يارب ولا حول
 ولا قوة الا بالله لعلى العظم وماه جهارم لا اله الا
 الله الملك الجبار لا اله الا الله الملك لقهار
 لا اله الا الله الكريم المتكبر لا اله الا الله
 الجليل الجبار لا اله الا الله الملك الحق المبين
 وماه يجمع لا اله الا الله الملك الحق المبين لا اله الا
 الله من الصادق الامين استشهد ان لا اله الا الله
 الجبار من وماه شمس احد اسمه فناد وتوحى
 قيوما بسم وبالله العظيم بسم الله والقدح بسم الله والقوة
 ما نعم لا اله الا الله الحمد الكريم لا اله الا الله العلى العظيم
 لا اله الا الله الملك العدل المبين ماه شمس سبحان
 سبح السموات السبع وسبح الارضين السبع وما
 فيهن وما بينهن وما فوقهن وما تحتهن
 وهو رب العرش العظيم وماه نعم لا اله الا الله هو
 والملائكة واول العرقا نيا بالقسط لا اله الا الله هو العزيز الحكيم
 ديار لاده

وعا سداه بوله ودرر عنت ما بوز محرابت ستم اله الرحمن
 مسكبر ويطرس اس عوس كسيف سخطيف مسطبر الكوس
 انتم الله سيطيم اللهم اكسرى وعلى النبي فاقبل بعد رو بين
 وعتسم حتى وصطلي ما في غفران فغفرنا و نوبه بتم قهاني
 روع فله كل راكو محمد واله الجبين باب

وحوال و امر مار و اخذ خانه نشو امسك راد بر جهازه
 كاخذ نوبد وهر جا راد و هر كج خانه و كس كس الله
 ارسيم همه و فخره و جهود مهسا الحبا و طرد
 اس امر رسال نوبد ر جها ر كونه
 ما ع و فن كند مبخ و كس ككرم در ان ع نيا بد و امر اس
 با قسا با سلوسا با طوسا با عوسا با خلق اسبابا
 سدا هيا همه كرم در اس طهر اس دعا ر ابر كرم عسا

بوجوه و طهر و در کرم و در طوطی شود قدر آنما الهکم قدر
احوز بک من مهزاة الشياطين و اعوذ رب ان لها احد
بک بجزون باب همه سراج و نس هرگاه
در صفت ریت باشد در کوشش است سار و در کردار
چشمه بنج در کوشش ریت سار و نس سبب اله از طهر و حم
و لو ان قران نزلت به الجبال او قطعت به الارض او حکم به الموت
بدنه الامم جمعیت اب سبب اب سبب اب سبب اب
اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب
سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب
سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب سبب اب

یا ارحم الراحمین باب
حمد در دل ای که می راند بر زمین خواهد بود سبب که ناله اله در
توسل اله رساوم باید تا و غیراً مظالم الهی و العتاب
عنه کلما و هو کافر کتاب قل لا اله الا الله
و فی

و فی شرح الباب اللهم العن عجم الجبابرة

بسم بمرده عثمان که برز او است
و عا که فرزند در شکم زن بقدر شکر عمر هر که رید از کوفت
خند و سوس بد در بیان یک عرش کند در کردن زن سار و کوفت
حاکم و لاسکم بر بند زاده محراب سبب سبب اله الرحمن الرحیم العظیم
احفظ من ارض کما احفظ عا و کل شیء عسی فی ظن من یوم احوال یک
العظیم بجله جبرئیل و صفائین عن الیمین و عن الشمال صلا ان فلان
خلق الانسان من سلاله من طین ثم جعلناه نطفة فی
قران مکن فخلقنا النطفة علقه فخلقنا العلقه
مضعفة فخلقنا المضعفة عظاما فکسونا العظام
لحمًا ثم انشانا خلقا اخر فنبأنا احوال الخالقین

و صلوات الله علی محمد و آله الصالحین
سبب ان کور کور و در کول و نبی است اللهم العن سبب
العظیم لاله الامم عالم العیب و الشهادة مطهر من العیب و العیب

اذا ودر خورد از کور لادن بدانکه با مرز انتم خیرا که انخواست
استوما جیبلی او لی الی لیتی و سقانی هونوا
سفا ننا بیرون از از از کور ۲۱ تم حکم سیدان
کف باب

و چون مرغ را بر آب و سر که با هم در کور بود
انهم و عار کف لاسم در نفع کور لادن عله بر کور
انها القملا اجونی و انما وی الموطن ان
صوبه ان العنم اخرج حکم انهم و بقدره
انند و بقره انند و بحلال لیسهم اخرج بجمه سلفیام

انند و هو الی جمع العلی باب
زنی که فرزند در کور خط کور انیز و عار اجمود دارد

۱۱۱۹ طم ۱۱۹۲ ۱۱۹۱ ۱۱۹۰ ۱۱۸۹ ۱۱۸۸ ۱۱۸۷ ۱۱۸۶ ۱۱۸۵ ۱۱۸۴ ۱۱۸۳ ۱۱۸۲ ۱۱۸۱ ۱۱۸۰ ۱۱۷۹ ۱۱۷۸ ۱۱۷۷ ۱۱۷۶ ۱۱۷۵ ۱۱۷۴ ۱۱۷۳ ۱۱۷۲ ۱۱۷۱ ۱۱۷۰ ۱۱۶۹ ۱۱۶۸ ۱۱۶۷ ۱۱۶۶ ۱۱۶۵ ۱۱۶۴ ۱۱۶۳ ۱۱۶۲ ۱۱۶۱ ۱۱۶۰ ۱۱۵۹ ۱۱۵۸ ۱۱۵۷ ۱۱۵۶ ۱۱۵۵ ۱۱۵۴ ۱۱۵۳ ۱۱۵۲ ۱۱۵۱ ۱۱۵۰ ۱۱۴۹ ۱۱۴۸ ۱۱۴۷ ۱۱۴۶ ۱۱۴۵ ۱۱۴۴ ۱۱۴۳ ۱۱۴۲ ۱۱۴۱ ۱۱۴۰ ۱۱۳۹ ۱۱۳۸ ۱۱۳۷ ۱۱۳۶ ۱۱۳۵ ۱۱۳۴ ۱۱۳۳ ۱۱۳۲ ۱۱۳۱ ۱۱۳۰ ۱۱۲۹ ۱۱۲۸ ۱۱۲۷ ۱۱۲۶ ۱۱۲۵ ۱۱۲۴ ۱۱۲۳ ۱۱۲۲ ۱۱۲۱ ۱۱۲۰ ۱۱۱۹ ۱۱۱۸ ۱۱۱۷ ۱۱۱۶ ۱۱۱۵ ۱۱۱۴ ۱۱۱۳ ۱۱۱۲ ۱۱۱۱ ۱۱۱۰ ۱۱۰۹ ۱۱۰۸ ۱۱۰۷ ۱۱۰۶ ۱۱۰۵ ۱۱۰۴ ۱۱۰۳ ۱۱۰۲ ۱۱۰۱ ۱۱۰۰ ۱۰۹۹ ۱۰۹۸ ۱۰۹۷ ۱۰۹۶ ۱۰۹۵ ۱۰۹۴ ۱۰۹۳ ۱۰۹۲ ۱۰۹۱ ۱۰۹۰ ۱۰۸۹ ۱۰۸۸ ۱۰۸۷ ۱۰۸۶ ۱۰۸۵ ۱۰۸۴ ۱۰۸۳ ۱۰۸۲ ۱۰۸۱ ۱۰۸۰ ۱۰۷۹ ۱۰۷۸ ۱۰۷۷ ۱۰۷۶ ۱۰۷۵ ۱۰۷۴ ۱۰۷۳ ۱۰۷۲ ۱۰۷۱ ۱۰۷۰ ۱۰۶۹ ۱۰۶۸ ۱۰۶۷ ۱۰۶۶ ۱۰۶۵ ۱۰۶۴ ۱۰۶۳ ۱۰۶۲ ۱۰۶۱ ۱۰۶۰ ۱۰۵۹ ۱۰۵۸ ۱۰۵۷ ۱۰۵۶ ۱۰۵۵ ۱۰۵۴ ۱۰۵۳ ۱۰۵۲ ۱۰۵۱ ۱۰۵۰ ۱۰۴۹ ۱۰۴۸ ۱۰۴۷ ۱۰۴۶ ۱۰۴۵ ۱۰۴۴ ۱۰۴۳ ۱۰۴۲ ۱۰۴۱ ۱۰۴۰ ۱۰۳۹ ۱۰۳۸ ۱۰۳۷ ۱۰۳۶ ۱۰۳۵ ۱۰۳۴ ۱۰۳۳ ۱۰۳۲ ۱۰۳۱ ۱۰۳۰ ۱۰۲۹ ۱۰۲۸ ۱۰۲۷ ۱۰۲۶ ۱۰۲۵ ۱۰۲۴ ۱۰۲۳ ۱۰۲۲ ۱۰۲۱ ۱۰۲۰ ۱۰۱۹ ۱۰۱۸ ۱۰۱۷ ۱۰۱۶ ۱۰۱۵ ۱۰۱۴ ۱۰۱۳ ۱۰۱۲ ۱۰۱۱ ۱۰۱۰ ۱۰۰۹ ۱۰۰۸ ۱۰۰۷ ۱۰۰۶ ۱۰۰۵ ۱۰۰۴ ۱۰۰۳ ۱۰۰۲ ۱۰۰۱ ۱۰۰۰ ۹۹۹ ۹۹۸ ۹۹۷ ۹۹۶ ۹۹۵ ۹۹۴ ۹۹۳ ۹۹۲ ۹۹۱ ۹۹۰ ۹۸۹ ۹۸۸ ۹۸۷ ۹۸۶ ۹۸۵ ۹۸۴ ۹۸۳ ۹۸۲ ۹۸۱ ۹۸۰ ۹۷۹ ۹۷۸ ۹۷۷ ۹۷۶ ۹۷۵ ۹۷۴ ۹۷۳ ۹۷۲ ۹۷۱ ۹۷۰ ۹۶۹ ۹۶۸ ۹۶۷ ۹۶۶ ۹۶۵ ۹۶۴ ۹۶۳ ۹۶۲ ۹۶۱ ۹۶۰ ۹۵۹ ۹۵۸ ۹۵۷ ۹۵۶ ۹۵۵ ۹۵۴ ۹۵۳ ۹۵۲ ۹۵۱ ۹۵۰ ۹۴۹ ۹۴۸ ۹۴۷ ۹۴۶ ۹۴۵ ۹۴۴ ۹۴۳ ۹۴۲ ۹۴۱ ۹۴۰ ۹۳۹ ۹۳۸ ۹۳۷ ۹۳۶ ۹۳۵ ۹۳۴ ۹۳۳ ۹۳۲ ۹۳۱ ۹۳۰ ۹۲۹ ۹۲۸ ۹۲۷ ۹۲۶ ۹۲۵ ۹۲۴ ۹۲۳ ۹۲۲ ۹۲۱ ۹۲۰ ۹۱۹ ۹۱۸ ۹۱۷ ۹۱۶ ۹۱۵ ۹۱۴ ۹۱۳ ۹۱۲ ۹۱۱ ۹۱۰ ۹۰۹ ۹۰۸ ۹۰۷ ۹۰۶ ۹۰۵ ۹۰۴ ۹۰۳ ۹۰۲ ۹۰۱ ۹۰۰ ۸۹۹ ۸۹۸ ۸۹۷ ۸۹۶ ۸۹۵ ۸۹۴ ۸۹۳ ۸۹۲ ۸۹۱ ۸۹۰ ۸۸۹ ۸۸۸ ۸۸۷ ۸۸۶ ۸۸۵ ۸۸۴ ۸۸۳ ۸۸۲ ۸۸۱ ۸۸۰ ۸۷۹ ۸۷۸ ۸۷۷ ۸۷۶ ۸۷۵ ۸۷۴ ۸۷۳ ۸۷۲ ۸۷۱ ۸۷۰ ۸۶۹ ۸۶۸ ۸۶۷ ۸۶۶ ۸۶۵ ۸۶۴ ۸۶۳ ۸۶۲ ۸۶۱ ۸۶۰ ۸۵۹ ۸۵۸ ۸۵۷ ۸۵۶ ۸۵۵ ۸۵۴ ۸۵۳ ۸۵۲ ۸۵۱ ۸۵۰ ۸۴۹ ۸۴۸ ۸۴۷ ۸۴۶ ۸۴۵ ۸۴۴ ۸۴۳ ۸۴۲ ۸۴۱ ۸۴۰ ۸۳۹ ۸۳۸ ۸۳۷ ۸۳۶ ۸۳۵ ۸۳۴ ۸۳۳ ۸۳۲ ۸۳۱ ۸۳۰ ۸۲۹ ۸۲۸ ۸۲۷ ۸۲۶ ۸۲۵ ۸۲۴ ۸۲۳ ۸۲۲ ۸۲۱ ۸۲۰ ۸۱۹ ۸۱۸ ۸۱۷ ۸۱۶ ۸۱۵ ۸۱۴ ۸۱۳ ۸۱۲ ۸۱۱ ۸۱۰ ۸۰۹ ۸۰۸ ۸۰۷ ۸۰۶ ۸۰۵ ۸۰۴ ۸۰۳ ۸۰۲ ۸۰۱ ۸۰۰ ۷۹۹ ۷۹۸ ۷۹۷ ۷۹۶ ۷۹۵ ۷۹۴ ۷۹۳ ۷۹۲ ۷۹۱ ۷۹۰ ۷۸۹ ۷۸۸ ۷۸۷ ۷۸۶ ۷۸۵ ۷۸۴ ۷۸۳ ۷۸۲ ۷۸۱ ۷۸۰ ۷۷۹ ۷۷۸ ۷۷۷ ۷۷۶ ۷۷۵ ۷۷۴ ۷۷۳ ۷۷۲ ۷۷۱ ۷۷۰ ۷۶۹ ۷۶۸ ۷۶۷ ۷۶۶ ۷۶۵ ۷۶۴ ۷۶۳ ۷۶۲ ۷۶۱ ۷۶۰ ۷۵۹ ۷۵۸ ۷۵۷ ۷۵۶ ۷۵۵ ۷۵۴ ۷۵۳ ۷۵۲ ۷۵۱ ۷۵۰ ۷۴۹ ۷۴۸ ۷۴۷ ۷۴۶ ۷۴۵ ۷۴۴ ۷۴۳ ۷۴۲ ۷۴۱ ۷۴۰ ۷۳۹ ۷۳۸ ۷۳۷ ۷۳۶ ۷۳۵ ۷۳۴ ۷۳۳ ۷۳۲ ۷۳۱ ۷۳۰ ۷۲۹ ۷۲۸ ۷۲۷ ۷۲۶ ۷۲۵ ۷۲۴ ۷۲۳ ۷۲۲ ۷۲۱ ۷۲۰ ۷۱۹ ۷۱۸ ۷۱۷ ۷۱۶ ۷۱۵ ۷۱۴ ۷۱۳ ۷۱۲ ۷۱۱ ۷۱۰ ۷۰۹ ۷۰۸ ۷۰۷ ۷۰۶ ۷۰۵ ۷۰۴ ۷۰۳ ۷۰۲ ۷۰۱ ۷۰۰ ۶۹۹ ۶۹۸ ۶۹۷ ۶۹۶ ۶۹۵ ۶۹۴ ۶۹۳ ۶۹۲ ۶۹۱ ۶۹۰ ۶۸۹ ۶۸۸ ۶۸۷ ۶۸۶ ۶۸۵ ۶۸۴ ۶۸۳ ۶۸۲ ۶۸۱ ۶۸۰ ۶۷۹ ۶۷۸ ۶۷۷ ۶۷۶ ۶۷۵ ۶۷۴ ۶۷۳ ۶۷۲ ۶۷۱ ۶۷۰ ۶۶۹ ۶۶۸ ۶۶۷ ۶۶۶ ۶۶۵ ۶۶۴ ۶۶۳ ۶۶۲ ۶۶۱ ۶۶۰ ۶۵۹ ۶۵۸ ۶۵۷ ۶۵۶ ۶۵۵ ۶۵۴ ۶۵۳ ۶۵۲ ۶۵۱ ۶۵۰ ۶۴۹ ۶۴۸ ۶۴۷ ۶۴۶ ۶۴۵ ۶۴۴ ۶۴۳ ۶۴۲ ۶۴۱ ۶۴۰ ۶۳۹ ۶۳۸ ۶۳۷ ۶۳۶ ۶۳۵ ۶۳۴ ۶۳۳ ۶۳۲ ۶۳۱ ۶۳۰ ۶۲۹ ۶۲۸ ۶۲۷ ۶۲۶ ۶۲۵ ۶۲۴ ۶۲۳ ۶۲۲ ۶۲۱ ۶۲۰ ۶۱۹ ۶۱۸ ۶۱۷ ۶۱۶ ۶۱۵ ۶۱۴ ۶۱۳ ۶۱۲ ۶۱۱ ۶۱۰ ۶۰۹ ۶۰۸ ۶۰۷ ۶۰۶ ۶۰۵ ۶۰۴ ۶۰۳ ۶۰۲ ۶۰۱ ۶۰۰ ۵۹۹ ۵۹۸ ۵۹۷ ۵۹۶ ۵۹۵ ۵۹۴ ۵۹۳ ۵۹۲ ۵۹۱ ۵۹۰ ۵۸۹ ۵۸۸ ۵۸۷ ۵۸۶ ۵۸۵ ۵۸۴ ۵۸۳ ۵۸۲ ۵۸۱ ۵۸۰ ۵۷۹ ۵۷۸ ۵۷۷ ۵۷۶ ۵۷۵ ۵۷۴ ۵۷۳ ۵۷۲ ۵۷۱ ۵۷۰ ۵۶۹ ۵۶۸ ۵۶۷ ۵۶۶ ۵۶۵ ۵۶۴ ۵۶۳ ۵۶۲ ۵۶۱ ۵۶۰ ۵۵۹ ۵۵۸ ۵۵۷ ۵۵۶ ۵۵۵ ۵۵۴ ۵۵۳ ۵۵۲ ۵۵۱ ۵۵۰ ۵۴۹ ۵۴۸ ۵۴۷ ۵۴۶ ۵۴۵ ۵۴۴ ۵۴۳ ۵۴۲ ۵۴۱ ۵۴۰ ۵۳۹ ۵۳۸ ۵۳۷ ۵۳۶ ۵۳۵ ۵۳۴ ۵۳۳ ۵۳۲ ۵۳۱ ۵۳۰ ۵۲۹ ۵۲۸ ۵۲۷ ۵۲۶ ۵۲۵ ۵۲۴ ۵۲۳ ۵۲۲ ۵۲۱ ۵۲۰ ۵۱۹ ۵۱۸ ۵۱۷ ۵۱۶ ۵۱۵ ۵۱۴ ۵۱۳ ۵۱۲ ۵۱۱ ۵۱۰ ۵۰۹ ۵۰۸ ۵۰۷ ۵۰۶ ۵۰۵ ۵۰۴ ۵۰۳ ۵۰۲ ۵۰۱ ۵۰۰ ۴۹۹ ۴۹۸ ۴۹۷ ۴۹۶ ۴۹۵ ۴۹۴ ۴۹۳ ۴۹۲ ۴۹۱ ۴۹۰ ۴۸۹ ۴۸۸ ۴۸۷ ۴۸۶ ۴۸۵ ۴۸۴ ۴۸۳ ۴۸۲ ۴۸۱ ۴۸۰ ۴۷۹ ۴۷۸ ۴۷۷ ۴۷۶ ۴۷۵ ۴۷۴ ۴۷۳ ۴۷۲ ۴۷۱ ۴۷۰ ۴۶۹ ۴۶۸ ۴۶۷ ۴۶۶ ۴۶۵ ۴۶۴ ۴۶۳ ۴۶۲ ۴۶۱ ۴۶۰ ۴۵۹ ۴۵۸ ۴۵۷ ۴۵۶ ۴۵۵ ۴۵۴ ۴۵۳ ۴۵۲ ۴۵۱ ۴۵۰ ۴۴۹ ۴۴۸ ۴۴۷ ۴۴۶ ۴۴۵ ۴۴۴ ۴۴۳ ۴۴۲ ۴۴۱ ۴۴۰ ۴۳۹ ۴۳۸ ۴۳۷ ۴۳۶ ۴۳۵ ۴۳۴ ۴۳۳ ۴۳۲ ۴۳۱ ۴۳۰ ۴۲۹ ۴۲۸ ۴۲۷ ۴۲۶ ۴۲۵ ۴۲۴ ۴۲۳ ۴۲۲ ۴۲۱ ۴۲۰ ۴۱۹ ۴۱۸ ۴۱۷ ۴۱۶ ۴۱۵ ۴۱۴ ۴۱۳ ۴۱۲ ۴۱۱ ۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱ ۴۰۰ ۳۹۹ ۳۹۸ ۳۹۷ ۳۹۶ ۳۹۵ ۳۹۴ ۳۹۳ ۳۹۲ ۳۹۱ ۳۹۰ ۳۸۹ ۳۸۸ ۳۸۷ ۳۸۶ ۳۸۵ ۳۸۴ ۳۸۳ ۳۸۲ ۳۸۱ ۳۸۰ ۳۷۹ ۳۷۸ ۳۷۷ ۳۷۶ ۳۷۵ ۳۷۴ ۳۷۳ ۳۷۲ ۳۷۱ ۳۷۰ ۳۶۹ ۳۶۸ ۳۶۷ ۳۶۶ ۳۶۵ ۳۶۴ ۳۶۳ ۳۶۲ ۳۶۱ ۳۶۰ ۳۵۹ ۳۵۸ ۳۵۷ ۳۵۶ ۳۵۵ ۳۵۴ ۳۵۳ ۳۵۲ ۳۵۱ ۳۵۰ ۳۴۹ ۳۴۸ ۳۴۷ ۳۴۶ ۳۴۵ ۳۴۴ ۳۴۳ ۳۴۲ ۳۴۱ ۳۴۰ ۳۳۹ ۳۳۸ ۳۳۷ ۳۳۶ ۳۳۵ ۳۳۴ ۳۳۳ ۳۳۲ ۳۳۱ ۳۳۰ ۳۲۹ ۳۲۸ ۳۲۷ ۳۲۶ ۳۲۵ ۳۲۴ ۳۲۳ ۳۲۲ ۳۲۱ ۳۲۰ ۳۱۹ ۳۱۸ ۳۱۷ ۳۱۶ ۳۱۵ ۳۱۴ ۳۱۳ ۳۱۲ ۳۱۱ ۳۱۰ ۳۰۹ ۳۰۸ ۳۰۷ ۳۰۶ ۳۰۵ ۳۰۴ ۳۰۳ ۳۰۲ ۳۰۱ ۳۰۰ ۲۹۹ ۲۹۸ ۲۹۷ ۲۹۶ ۲۹۵ ۲۹۴ ۲۹۳ ۲۹۲ ۲۹۱ ۲۹۰ ۲۸۹ ۲۸۸ ۲۸۷ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۳ ۲۸۲ ۲۸۱ ۲۸۰ ۲۷۹ ۲۷۸ ۲۷۷ ۲۷۶ ۲۷۵ ۲۷۴ ۲۷۳ ۲۷۲ ۲۷۱ ۲۷۰ ۲۶۹ ۲۶۸ ۲۶۷ ۲۶۶ ۲۶۵ ۲۶۴ ۲۶۳ ۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

باد بود تا بود و فرزند فلان بنی فلان لبم الله الرحمن الرحیم
یا شمع شمع شمع شمع و الا همامون انطیثون
اجابت کردن یا مطابیل سامعاً طبعاً حق هن
الاکم الاعظم ان تقضی الحاجات بستم که بزمه بار بود در بار
فرزند فلان ابن فلان اللهم یا ذنون ما تحرف و
اذا یوثقان اجابت کردان سامعاً طبعاً
بخت هذه الامم الاعظم ان تقضی الحاجات بستم
که بستم بود تا بود و فرزند فلان ابن فلان اللهم یا ارقشی
ارغشت و خلا قود اجیب یا شمسائل
سامعاً طبعاً بخت هذه الامم الاعظم ان تقضی الحاجات
اللهم یا ارحم الراحمین یا خیر یا نل
سامعاً طبعاً اجابت کردان بستم بستم بستم
باد بود تا بود و فرزند فلان ابن فلان اللهم یا ارقشی
ارغشت و ارقشی و ارقشی اجابت
کردان یا هسائل سامعاً طبعاً اللهم یا ذ

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اله الا الله محمد رسول الله عليه

باب دعای گرز گویاه طفل نبوی در کردن بند
 بسم الله الرحمن الرحيم
 وع حج ووع ووعه سعیا فلان ابن فلان منقطع
 بحق هذه الاسماء آمین یا رب العالمین
 باب جهت محافظت فرزند در بطن زن سقط نشود
 این دعا را پس از در کردن زن حامله بند بر بوقت
 نشود دعا بر بسم الله الرحمن الرحيم اللهم جعل
 محقق وعظمه احفظ ولا یرك قلب الله
 حفظ عمران من كل شیء اهو اهو سببا سما
 نسك الفظير رب اجعل جریل و میکابیل و
 ارافیل و عزرائیل و عمو الیمن و عن
 شمان فلان ابن فلان وخلق الانسان من سدا
 من بین تم جعلناه نقطة في قرین مکین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَيَلُونَ الْجِبَالَ أَنْفَاءً
صَفْصَفًا لَا تَرَوْنَ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا إِنَّ إِلَهُنَّ
السُّلُوبُ يَا دُنَّ اللَّهُ الْعَالَمُ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ
يَا هُوَ يَا مَنْ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ هُوَ يَا عَزْرَةَ
يَا عَزْرَةَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِ دَعَايَ ابْنِهِ كَوْفَعْدَانَ
نَبِيِّنَا بَرَكَاتٍ تَبْدِيدُ وَبِرُكُودِ كَوْفَعْدَانَ بِنْدِ رَسْمِ الْبَرِّ الرَّحِيمِ
إِنَّ اللَّهَ يَا رَحِمَ يَا رَحِمَ يَا قَدِيمُ يَا مُتَوَكِّلُ يَا مَهْمُومُ
يَا غَزِيرُ يَا حَبِيبُ يَا سَابِقُ يَا آتِي يَا مَقْبُولُ
يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا مُحَمَّدُ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِ
دَعَايَ دَرْدِ كُلِّ لِمَنِ اللَّهُ الرَّحِيمُ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِ
إِذَا الْبَغْيُ الْكَلْبُومُ وَأَنْتُمْ حِكْمَةٌ تَنْظُرُونَ
وَيَسْخَى أَقْرَبُ الْبَدْرِ مِنْكُمْ وَلَا كُنْ لَا تَبْصُرُونَ
بِرُكُودِ بِنْدِ دَعْوَةِ كَلْبُومِ بِنْدِ عَزْرَةَ
نَعْمَ

نَعْمَ رُوِيَ مَا خَرَدْنَا هَذَا دَرْدِ رَسْمِ الْبَرِّ الرَّحِيمِ
وَأَنْتَ فِي النَّاسِ يَا رَحِمَ يَا تَوَكَّلُ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِ
وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَا تَنِي مَن كُلِّ فِي عَمِيقٍ
لِيَنْتَهِي لِمَنْ فَاعِلُهُمْ تَعْبُدُ يَا رَحِمَ الرَّحِيمِ
دَعَايَ لِرُزْهِ دَرْدِ رَسْمِ الْبَرِّ الرَّحِيمِ لِيَسْمِعَ أَيْمَانَ
وَمَنْ يَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ الْأُولَى
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
صَلِّ وَسَلِّمْ
صَلِّ وَسَلِّمْ
دَعَايَ طَبْعِدَانِ دَرْدِ كَوْفَعْدَانَ بِنْدِ كَوْفَعْدَانَ
لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَسْبُكَ اللَّهُ
الْإِعْظَامُ الْهَاتِرُ الْهَاتِرُ الْهَاتِرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَسْبُكَ اللَّهُ
عَلَّمَ وَكَلَّمَ رَسْمِ تَارِيخِ لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اگر زدن استی نشود در کلمات را بر سره یاریم
شکر نبوسد و هر روز یکی را ازین کوزد نامر جمع
شود حضرت است اسم ان اولاه ک
اگر زنی که در زیاده اسم دعا نوشته سر زبان
راست بندد زود فارق شود لیسیم الله الرحمن الرحیم
یا خالق النفس من النفس و مخرج النفس من النفس
خلصها باب است حوله که از شر بفرست
باشد نبوسد که در گردن خواند پس اسم الله الرحمن الرحیم
حق و حق ۲۲۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹
۹۹۹ یاد انتم یا احمد یا فریدم بله و لم یول
و لم یکن له کفو احدی و قد کما انزل الرحمن
که حال ما در دانی که بهتر اندانند این نفس را کفر است
نبوسد نوشته نماز کند اگر نماز بخندد بهتر شود اگر کریم کند
بمیزد هلاله ک لا هظو و مهون هم مطهره نفس
فقط تره

بای زردی ادم نوشته در گردن بندد انتم لا اله
الا هو الحي القيوم و عدت للوحفه الحي القيوم
بسم زردی فلان زردی و زردی و رسمه
بسم زردی فلان بن فلان کون محمد و اکرم با صحت
محافظة فرزند در بطن زن سقط شود زدن
دعا را نبوسد در گردن زن عالم بندد کیم سقط
نور بخورد است بسم الله الرحمن الرحیم اللهم اجعل
بحقك عظمتك احفظا و لا ذكركم الله
که حافظ عمران می کل شیء اهو اهو البیا
سمان اسمک الفطر رب اجعل حمل مثل و مکامل
و المرافل و عزرائیل و بعد و الممن و قوی اسم
منال فلان بن فلان و خلق الان من سلاله
من طایفه نوح جعلنا نطفه فی قرابک من
ثم خلقنا النطفة علقه فخلقنا المصغرة
عظاما فکسونا العظام کما کنتم نسمانا خلقنا

آخر قمار است البته اصل الحاقین باب جهت جن و غیر
نام عنت بن اطفال میرساند ملایم و احوال از دیده مردم پنهان
و بنی آدم این را نمی بینند و جن آدمی از یاد حق غافل
گردد و جوی یا چیزی جز تاب کنند و باینکه در دو بانام خدای
القائم کنند و یا قوی الملک الامرواح مجروح کنند و جن
نیز بر اولاد آدمی زاده حضرت رسند و الاحوال حق
سعی نه و تعالی این خلق را مخلوق کرد و در نیست مرد
نق عین ساخت و چه یکدیگر جمع شوند به انزال
شوه کند نطفه حاصل شود در وجود آید و هیچ مخلوق
خدا تعالی به بهره نیاورد و بعضی از انزال شوه میکند
نطفه میسازد و بعد از آن در قبیل از موی نوزاد طفل
ضایع و ناجز گردد و بعضی دیگر اگر یک ماه یا دو ماه یا سه ماه
و ناحق یک روز و آن سال شش نفی بود باشد یا جز
و نابود گردد به نوع کم اکثر تنگ ایشان برتر و ملون
شده و بار یک سر از موی و ضعف میسازد و سلم
و یاد

و یاد چیست اگر انز علیتها افت ملایم و احوال است و تحقق باید
و نیست اگر کسی را بد نواقع پیش آید اسم صاحب واقع اسم و شوه
بجانب الحی صیقل بر دارد و هفت هفت طرح کند اگر
یک بماند در یک شبه یا شب شسته موقت آب گرم ریخته نام
خدای تعالی کرده یک روز در آن پیران روزانیده باشد و این
بفرست افت بران رو داشته اول آنکه جمع انزال شوه
کند نطفه میسازد و چه یکدیگر جمع شوند به انزال شوه
یک هفته بگذرد و احوال ناجز گرداند اسم آنکه حوض فرزند
متولد شود ماضی نای گوید بود سه روز بیشتر بماند اگر چه بماند
در یک شبه یا شب جمعه آتش ریخته بر سر ایشان و یک روز از آن نطفه
اقرار او بدین واقع دشمن کنند بنوعی که نکند راند که اطفال
بهره یابد یا جز و نابود گرداند و اگر سه بماند روز شسته بچشم
یک شبه بماند که آن از جهالت جنین باشد آن جماعت نیز خف باد
یا دو کنند و اگر چهار بماند روز چهار شبه یا پنج شبه بر سران را
زیر با کوفته آن جماعت نیز خف باد و اگر شش بماند که کشته ایام
محل ضعف بماند و اگر هفت بماند روز هفت شبه یا شب جمعه بماند

صفت و سیرین زبان و بلند همت و مبارک قدم و جوی
رفتن و نیکو قامت قدم بر در شوهر مبارک باشد و عاقل
و زبردت و کاروان بارش باشد و پهلوی با بر سر پهلوی اعصاب
نشانی داشته باشد و آن نشان نیک بخندان کبوه و صاحب
این طالع اگر باشد خود را فدای کسی کند قبر و میر کند براند و
دست وی به نیک باشد و بهار که نیکر کند مکافات بدی بیند
و او زنی باشد عاقبت القول روایت کند و او هم جگست
باشد و راز دل خود با کسی نکوید و از شخصی نکوید و پیش و
قریب اندام با وی در مقام عداوت باشد و اگر چیزی که دهد
در وقت خندان در گرفتن گریبان باشد و خانه پدر مادر بر جگست
و از پدر مادر روزمند باشد و خانه برادران وی خواهران بر ج
عقرب است و بیشتر مردن وی نرند و خانه شوهر وی جوزا
باشد شوهر بد و مشفق و مهربان باشد گاه گاه و بر آزرده
کند آزار دهد فنا شود و پشیمان شود و خانه زنده گاهی حمل
باشد شاد گاهی که زانند در میان عمر سرشته و گرانجی خنوب
کم کند عاقبت نکو نیاید بود و خانه فرزندان وی بر ج عقرب
دلیل کند و بر آره فرزندان یا خود آزرده فرزندان بشود بیشتر بر طرف

تو دلیل کند کافر و در کفر و فریب و در کفر و کفر به بگری
کرم بخورد و بر نافع باشد و دعای باز بند را نوشته تا خود دارد
تا از این بلا ایمن باشد و شانه سر خود را با که نهد و از او بگری
در شانه سر خود را نشود تا کار وی بسته که بند نشود و یک
ستاره خسی در میان طالع وی در آمده باشد الکوف در کند
دو مرتبه طالع وی **سجده** بدست لکر و پنج لکر و پست لکر
چون از او بگذرد عمرش باشد گمانه برسد و خداوند این طالع
ببازد و از راه های شعیان المعظم و روزهای پنجشنبه و شنبه
و از چهارمیان ماه به زحمت ماه تو بیند بر اینکه نگاه کند یا بر وی
مبارک باشد و چون خواهد از بلا ایمنی باشد بنویسد دعای
حضرت امام حسین را علیه السلام را با خود دارد تا از
شرح بلا محفوظ باشد و عاقبت سر انجام خیر گردد و آن
الله اعلم **طالع جوزا** حکمی گفته اند هر آن زنی که بی طالع
جوزا باشد از نکاح متولد ندهد باشد **ستاره علیه السلام**
زنی بلند بلا و کند کم کند و خوب چهره و نیکو زبان و بر ج
دن و خوشی رفتار و خوشی کردار باشد و در حیرت خدای عز و جل

و ملزم باشد و در بدن خود اسرار و دل ساس
حکمت و اقبال وی بشنود و باخوبی تا و با یکدیگر
کند اما در عوضی بدی بنید و رازدن خود با که نکوید چه
که گاشتنی و بدگو بسیار بشنود زن که زهر کرده و فرزند
دل بود چشم و میان بالا بادی در مقام عداوت شد و صاحب
این طالع حکمت و گاشتنی خود را خست است هم کسی را مثل
خود داند و هر چه در زبان بنیز بشنود یک ستاره نحس در میان طالع
وی در آمده بفره کنون در گذشت و به از آن کارهای بدی
کنده شود و صاحب این طالع باید در غار کامل نکند تا مراد
دی بر آید و او با شهر خود زبان درازی کند باید ترک کند و
خوانه وی زننه گانی لور بشنود خوشگالی کند زاندر خانه بیماری
دی سرطان باشد بیماری وی از سر می و ضعیفی باشد و در بیماری
یاد شکم یاد زان باشد و با بریان بنزد آید و به هلیله با سل
معیوف کند بخورد با خود نافع بود در خانه پیر و مکر جوزا باشد
از این نافع کمتر باید و خانه لوزی بر ج است گاه گاه
دیر این خانه در زهر فرو نشیند و خانه فرزندان حمل باشد

مانند ایا...

پایه با آینه بگذرد و آینه را در دروغ و دروغ
جستین حضرت و فرزند بسیار باشد و کمتر باشد و چون قانع
شود مانند بکارت ه زاده و چند مدت بگذرد و ضعیف و زرد
شود اما نمی نداند که کوه در اعضا و در نظر هر شود و علت
از مراد و دعا ایسکی با خود دارد تا فرزندش بماند و زوزال
به چهارشنبه رخ خود شود و صاحب این طالع با زرد زوزال
جمع و یکشنبه و از خنهای سینه و آینه و از چهار بابان
سم تکافیه و چون ماه نو پند بر در آب و شیر نظر کند تا بر وی
جبارک باشد و قران طالع وی بدو سالک و شرب لکم
چون از این نکند و هشتاد پنج سال برسد و چون خواهد از طلا
ایمن باشد بنویسد در خارج ایله جانته را با خود دارد از
ترطالمان و خودان ایمن باشد است و الله تعالی مسرطان
حکما گفته اند هر آن زن که بطالع سیر طالع از مکر و بوجه
آمده باشد نیکو رود و نیکو مو و خوش خلق و میان بالا و البر
کننده و فراخ روز بود و پاک کننده و عاقل و زیز کن

و دانایان در خواب یاد اوصیای پادشاهان در سینه بیدار
نمانند بختان بلند هر چند بزرگ تر شود کارش نیلوتر کسوف
و هر چه بزرگتر شود راه گم کرده و عاقبت بجز کسوف و گمشدن
و بدگسار دارد و از این مراقبت بدور رسیده و با خواهد
رسید و زنده باشد صاف القول و راست گفتار و دروغ
کو را گمشدند دارد و حرام وی را زود و اگر بیکه بنابر حرام
بدست آرد صد بنابر حلال از دست برود و پیش از این قرآن خفته
از آرزو کشیده باشد و گمشدنی از خویش و از همه یگان او باشد
و از بذر ماله نفع کمزیر باشد و گولت آن خانه ببردی باشد با هر که گولت
کند در عوض گولت نمیند و از دل را با کسی نکوید چرا که گولت نمی و بد
که بسیار باشد و زنج و محنت بسیار کشیده باشد که قدر و میرانداند
و خانه فرزندان وی سینه باشد دلیل کند که چهارده فرزند و طالع
دی داشته باشد پیش تر فرزندان نرینه بزم بسیار شود و کم باشد
و هم از صبح بد آن باشد و خوابهای پریشان بسیار بیند و خوابها
گاه خواب دارد و گاه فراموشی کند باید خوابها را با کسی نکوید
و صاحب این طالع را چشم زخم و دکای مفت حصار را بخورد
دارد

دارد تا فرزندانش جانند و زبان گشایان وی بسته شود و خانه بورد
وی بندگی است دلیل کند که از سردی و خشکی دور شود و دروغ
و فرقه و دروغ و پهلوانی و در آن وقت سری وی
بکجور آید و چشمهایش تاریک شود و دست پای وی بچوبت
و بی حرکت شخم باید بنفشه با کاسرخ و با عدس بچوبت بخورد
و شفا یابد و خانه زنده کافی وی محل بود و در آخر عمرش بنوا
کام گذراند و خانه شوم است دلیل کند که از شوم کم طالع
باشد و آتش مزاج باشد و از چشم زخم بدی کشیده باشد باید حذر
نوشه با خود دارد و خداوند این طالع باید در نماز کاهنیل کند
و قرآن طالع وی بر تسبیح و مفتاح کعبه و شانه زده باشد
چون آزاد بگذرد عمرش به شادکامی برسد و صاحب این
طالع با سازد و از راههای جمالی اول و از زوره بسته و چهارده
و از چهار بیابان گاو که بخند از زکفی با عقیق یعنی و چون
ماه نوبت بر روی قرآن نظر بندید یا بدوی مبارک است
و چون از بلا ایمنی باشد بنویسد دکای ام العیانی را بخورد دارد

اربلان اینست بند اینست انتهای طالع یک حکم کفره اندام
رنگ طالع که از مادر بوجود آید زخمی و بگردد و بلند بالا و بارک
اندام و بزرگ و عریب شکست و با کیره اندام و خوش خلق و
و فراخ اوزنی و میان بالا و عاقل باشد و در اعضای خود
شش ندارد و آن من شینک بخمان باشد و هر چند بزرگ برآورد
و کارش نیکوتر کرده و خانه از ده کاغذ در محل بود در میان عمرش
شش ده کاغذ را ند و خانه نوم است از شهرش اگر روزی به طبع
و مهنت بسیار کشیده باشد که قدر و بر اندازد و گشتنی و بدگو بسیار
باشد و در پیش گشتی کشند و بر کردن گشتنی کشد و دست نیک آید
باشد و با هر که گشتی کشد مکافات بدی بنید و پیش از این یک ستاره
نخعی در طالع وی در آمده بود در این چند روز گذشت و در شادی
خوانی کرده خداوند اینطالع زند بند است قران بود در نماز
کمال کنند تا مراد وی برآید و خانه پدر مادر تور باشد دلیل کشد
که از هر پدر نیک بود و نیکو بنید و خانه برادران وی بر ج صدای
لازمی

از ایشان نفع یابد و در پنج و مهنت بسیار کشیده باشد قدر و پیرا
لانند و خانه نوم میزان است گاه گاه ناسازگاری بخان آید
و خانه فرزندان وی بر ج است دلیل کشد که نه یا چهارده
فرزند در طالع داشته باشد و خانه زنجوری وی بر ج عقرب است
دلیل کشد زنجوری کسی فرزندان وی از هم جدا باشد و از
همی و خنک و درد کم و درد ششم و درد ساقها و سینه باشد
و عیتره دل پیدا شود اینست بند و در زنجور بلکه مانند کفر فیه
و بخواجه و دو سوا و اید شتر خنک و از ده بسیار بهم
و خانه مادر وی بر ج جوز است و یک نظر در کردن داشته
باشد آن نظر احوال یاد نادر بلای نینفتد و قران طالع
وی بهتر ساکی و صحو و از ده ساکی و پست ساکی چون
از این بگذرد عمرش نود ساکی برسد و یک قران شخصی
بر سر وی کشیده باشد و خداوند این طالع باز ده ماهی
مهر الحرام و از روزهای گذشته و پنج شتر و از رختهای سر و لایم

در سه روز علی کمالی و صفت و از چهار یا که دستم و چون ماه
بر او را تپان لفظ کنند تا در هر روز یک باشد و چون خواب از خواب
اینکه باشد و عارضه اندک از آن خود دارد تا از جمع ملاحظه
اینکه باشد آن و آن است **سبب** حقیقتی گفته اند که هر آن
زنی که نهال و سینه از مریض و دلیل است عطار است
بر آن است طبیع در گرم و خوش است سینه
مقیس است در آنکه این طبع از مریض متولد شده است
نوبتند بالا و خوب رود و بیکو کف و شیرین لای و خوشی
ریش رد سفید و کوه و خوشی لقا یا بر سینه یا بر سینه
یا بر اعضا خوشی در آنکه باشد و آن نشان
در است و اقبال باشد در نظر جن مریض و مریض باشد
دو طرف از خوشی و خوشی را باشد و از خود زنی
چیز در طبع در آنکه باشد و دیگر بجز خوشی که باشد
و فرایع است زودست یا در آنکه باشد و در آنکه

و در هر ستر کند الا در نظر که با در سه ستر کند مکنوز مکنوز
و کند مکنوز که کوه سفید چشم و نزه کوه و در در آنکه عداوت
باشد پنهان و دروغ در آن است و در هر ستر که در طبع لای
از آن جا به هر ستر کند در ملاحظه در آنکه در آنکه در آنکه
و در آنکه در ملاحظه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
حاصل ملاحظه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
بدر ملاحظه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
و دلیل است که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
فرود نشسته و خانه فرزندان و در ستر آن است نشسته فرزندان
بینه فرزندان در طبع در آنکه باشد فرزندان و در ستر آن
باشد و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
شود و خوشی در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
خانه نشسته و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
باشد و آن است که فرزندان در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
شده باشد تا بانند و در وقت که با فعل نشسته و در آنکه

مثل کوه سنگ بر سر خود بنید و خوابهای نوزده بسیار بنید
و در آن وقت نیکواری باشد و نه خوشی در حقیقت وقت خنیا
لهای باشد بخاطر گذراندن و قرآن طالع وی یک سالک و پنج
سالک و هجده سالک جویند از این بگذرد به ششاد پنج سالک
برسد و خداوند از طالع را با نوزده از ماههای ربیع الاول
دارد و روزهای پنجشنبه و یکشنبه و چهارشنبه و از چهار پایان
تم کافره و چون ماه نویند بر روی بگردد نگاه کند تا بر روی
مبارک باشد و خداوند این طالع را باید دعای زبان بندد
و صریح و بیع با بوم نگاه دارد تا از بلا ایمنی باشد این دعا را
بزم حکما گفته اند که هر آن زنی که بطالع میزان باشد است کرد
و خوشی گفتار و دروغ گو را کاشمش دارد چهره که میزان است
گفتار او در نماز کامل نکند و صاحب این طالع را بسته بوم
دارد اگر بوم اول آمده باشد میان بالا و سرخ سفید و اگر
بوم دوم آمده باشد سیاه چهره و قدر اندام و فربه و صاحب
ای طالع در شخصی بنید و خوشی زبان و نیکو اندام و فراع
اوزی

روزی و عاقبت جز بزرگی و دانایند هر چند بزرگتر کرد در کاری
نیکو کرد و عیالش زیاده نشود و خانه زنده گان و سینه
باشد دلیل کند که عشرت گذراند و قرآن شخصی بر روی
گذشته باشد و پنج و هفت بسیار کشیده باشد و خواب
همدست قدر و بر انداند کسی در شمشیر وید کوبید بسیار خواه
از خوشی نشان و بر باشد و مدت است که دل در مراد وی
بسته باشد و حکمت نوزده از بتواند کرد و نه مراد است وی بر آید
میگوید یارب کار منم چه خواهد کرد و یکبار سرشته خود را کم کرده
باشد و در آخر عمرش گدایت بسیار باید و حرام و دروغ بیکبار
و بر آن زد هرگاه یکدینار حرام بدت آرد صد دینار حلال
آردش وی برود و یک ستاره نحسی در طالع وی در آمده است
اکنون در این چند روز از طالع وی بیرون خواهد رفت
اندیشه بخود راه نهد و کارهای بسته شده کرده و خداوند
ای طالع را از شخص میان بالا حفظ نماید که از خوشی آن وی باشد
و ظردی از آب و آتش و از بلندی حفظ کند که در برابر هم
و چند بهشتان و پراگفته اند و در نماز خود کامل کند تا بر آید

خود را برسد و شخصی باشد بالا و سفید کونه باوی در مقام
عداوت باشد و خانه شوهرش بروی مهربان بود و خانه
برنجوری وی از شک و غم فرا بود همیشه است و سنگ بود
و دل وی سیاه شود و بتواری بود آرام باشد در دست بر نیندا
کند آنها را غلت هر آید باشد و خانه فرزندان بر جمل
ویرانه یا بیهوده فرزند در طبع در دانه باشد فرزندان
وی چشم زخم از فرزند دافت برسد دعای هر زمانه
دانه باشد از بلایا این باشد و قرآن وی بدست
و پنج سالگی و شش فرزند سالک چون از این بگذرد
و عمرش نود سالگی برسد و خداوند از این طالع را
بسازد و از ماههای رمضان المبارک باشد و از روزهای
شنبه و یکشنبه و از روزههای سبز و زعفران و از تنگین با
نعل و فروزه و چون ماه نو بنید بر روی آینه و بایب روان
نظر کند تا بروی مبارک شده و اگر خواهد از بلایا
المنزله

این باشد بگوید چشم زخم دارد و بنده حضرت ابراهیم ع
با خود دارد از جمع بلا این باشد امن و امان عقرب حکما گفته اند که
زنگی طالع عقرب بیرون باشد میان بالا و نیک بود و ظریف طبع
و خوشی زبان و ایرد کشیده و بلند بالا و بر حرکت و دانای باشد اگر بود
دویم آمد و نیک گویا بود و کندم کونه و بیرون بود و در صلح و باصلاح
اگر بود بر سر آمده باشد نیک و خوشی و شتاب کننده باشد و در کارهای خود غرور
بسیار شود و خود را در هیچ بسیار کند و در این نماند مگر آنکه او را در بدن
نشانی داشته باشد و آن نشانی که بخمان باشد و کلفت مندان باشد
و صاحب این طالع را از آسوی هر آینه برسد باشد و با خواهد رسید
اگر آن گذرد باشد و بهمان و غنیت بسیار گویند چرا که خوشی
بسیار است و دست وی در نیک است و صادق القول باشد و کار از
دل خود را با کسی نگوید چرا که بدک و بدخواه وی بسیار باشد و صاحب
این طالع با برتنان احوال باشد که بدیاری احوال نیز بر نماند
اناطل حق القاضان کند که استانه سخن در طالع در آمده است
۵۶

طالع وی بد و صالح و مفت است و بپزود است

القول در کتبت بن علیه السلام و اگر انجام وی نیک خواهد شد
و از طرف جنوب و شمال جز با خود کعبه در هر دو دل برادر است و
این طالع آتش مزاج باشد کاه گاه آتش کند فرو نشیند و خوار از بیماری
وی سبب است دلیل کند که بیشتر بیماری وی از در کتبت وارد شود
که بکشد و در کتبت و با قوتی باشد و باز تو بندد و جز با خود در راه
تا شفا یابد و خانه به راه روی میزان بود از این نوع نیاید
و خانه رنده کافی وی است دلیل کند بغیرت و شادمانی کند
و خانه برادران و همسران بر مع اقرب است دلیل کند مگر باری
شومش مشفق و مهربان باشد و خانه شومش بریم سبب باشد
و فرزادی نیک باشد و خانه فرزندان قوی باشد و فرزندان
مکروه فرزند در طالع باشد اما کمتر باشد و از یکفرزندش وفا
بندد در وقت شدن فرزندان بسیار با کینه باشند بجز از چند
عدت ضعیف و بارک و چه حرکت و چه قرار شوم دان گاه بر طرف
شوند و علت از هر دو با از بر لبان باشد دعای بقیه باشد
در آن راه باشد

طالع

و برادر کار باشد صاحب این طالع بد کوی بسیار باشند و در پیش
کس تو در عقیق شمشیر کند و او نیز باشد صاحبان القول هر کس
در سخن گوید و بر قبول کند و در خانه آن باشد خود دلگشا
بدلایان و در جوانی این طالع و قرآن طالع و در و سال
و نیک است و در سال چون از زمین میزد و در سال است
و صاحب این طالع در راه راه در کتبت و در هر دو
در سخن و از زوره که در کتبت و در چهار این طالع
داز که در هر دو از امر است شود و از نیکینها عقیق بود
حشمتی که در هر دو در ماه و نیک در هر دو صاحبان نظر کند
تا بر و در سال است و در آن **طالع** در هر دو
اند بر آن زن که طالع تو را مال از مولد شد است در هر دو
انقدر با در حمایت سواره ضد که اگر اصرار و صاحب است
طالع را شوم و ضعیف است از کتبت اول آمده است ضعیف تمام
و شریک و فراخ از هر دو در آن از نیک و خویشتن با او مگر

518

طالع وی بد و سال و مفت سالی و پانزده سال چون

طالع با بر روی صورت و در هر دو از هر دو

باشند و اگر بر وجهی که آمده باشد قریب است از بهلول باید
بسن آن دانسته باشد اگر بر وجهی که آمده باشد خوش خلق
و طرب گوشت باشد و خداوند این طایع را زنده باشد
صالح القول است گفتار و دروغ گو را محکمشن جاید
بلیغ است شکر کننده باشد اما ضایع است آنکه بیک را در بعضی
خواهد داد از جای که گمان بر آنست باشد خوش خلق بسیار
باید و یک شخص و بر نصیحت کند سخن او قبول نکند
و راز در خود را با کسی نگوید و شوهر محکم است و خوش خلق
و غیرت کننده باشد و از مردم قریب است بینه و عیبت
سرشته خفوارا که کرده باشد و طایع و راست و یقین باشد
و هم از گفتاری مردمان باشد و محکمشن و بد که بسیار
باشند و یک دانه در دل داشته باشد و بر سر راه فرود آید
گوید یاری و احوال می خواهد شد و مدت چند روز باید
برنگرد

۱۸ روی
مگر کند اندر حاصل شود و خواننده بگوید مبرج نوزده باشد دلیل
کنند حال نوزده بگذرد و در وقت کف و غمانه بر سر بر مبرج
بهرت اندک بیاید آتش ماهی از غنای میگذرد و هر چه
و خوشی که در آن است و در آن روزی مبرج است از آن روز و موافق
و هر چه بگذرد و در آن روزی مبرج است از آن روز و موافق
در وقت به این بر سر مبرج نوزده تراند و در طایع است از آن روز و خواننده
و خوشی و در مبرج است از آن روز و در مبرج است از آن روز و خوشی
و قرآن طایع وی بدو است و وقت سالک و وقت نوزده سالک
چون نوزده بگذرد و عمرش به نوزده سالک بود و ضاوت در طایع
سالک نوزده بگذرد و همان المصطفی و از روزی چهارشنبه بگذرد و از
بکن نوزده و عقیق و چرخ ماه نوزده بر روی قرآن نظر کند
تا بودی مبارک باشد و چرخ ماه از بلا تا این که نوزده
در حال نوزده و چرخ ماه طایع و در نوزده سالک محفوظ باشد

طایع وی بدو سالک و وقت سالک و پانزده سالک چون

از جمع بلا و این کشتن در اوقات حکما گفته بر آن نرسد
که طاع بعد از آنکه از اندر متولد شد غریب گشت باشد و نیکو بود
و نیکو خوی و بینه بلا و اجابا و کار خیری و خراج زودرسی و عاقبت
و داد و انانیت و صاحب این طاع شخصی باشد عاقل و با دانی
و بر این اوصاف است آن حکم باشد دان نشد که بخت آن باشد و یک
بخت ششمن گشته باشد و فرزندان چند بسوی گذشت باشد و اگر
ششمن و بدگو بسیار داشته باشد و ششمن گندم کون در میان
بالا و کزین که گشتن باشد و مردم با وی عداوت کنند
کسی قدر ویزانند اندک عداوت که دل بر او بسته باشد نه مراد حاصل
میکرد و نه ترک آن میتوان کرده و در وقت اندک از او عداوت
بجو باشد و با خود میکوبد یا رب کار خیرم خواهد شد و یکساره
غش جان طاع وی در آنکه جمع بود از چند بیم کار وی بمراد
خواهند رسید و صاحب این طاع از خراج و دروغ و غیره گزند
گذ

افزار کند و اگر بکند نیاز حرام بدست آرد صد مینار حلال از دست
میرود و خانه بدیر هر وی بر ج نوز باشد دلیل کند از این ن
نفع نیابد و خانه نهد بر طان است گاه کار ملائت بیدان آید
و خانه برادران و خواهران وی بر ج حوت باشد از این نفع باید
و خانه فرزندان و بر ج است دلیل کند هشتت یا با نروده
فرزند در طاع داشته باشد و بسیار شود و کم مانند عدلت از مراد
باشد و بر این نزر رسیده باشد دعای هیکل نوشته یا خود
دارد و فرزندی باشد و خواند ریشوری وی قوی باشد بیشتر دیگر
و در روز دمه و با قوت در عشر اول دشم باشد در انوقت
دشمنهای تارک شود و همه در پی قوت و دست با است
شود و بهره یابد کرد و داروی گرم خورد و این دعای عزرا
اینجانبه نوشته باشد با خود دارد تا شفا یابد و صاحب این
طاع هرگز نه جاهل و غریب گوی گشته تا در بلا
نفتند و خواهیهای اشفته بسیار نیند اما بخاطر نماز در قرآن
طاع وی بدو سالک و مفت سالی و پانزده سال چون

از این بگذرد بنود سه بر سه و ملاوند این طالع را از
از ماههای رمضان المبارک و از روزهای روز شنبه و پنجشنبه
و از ماههای رنگین بگردانید و از رنگین نافه و عقیق چون
هفت نوبت بر روی آب و بزمه نگاه کنید تا بروی مبارک
باشد و صاحب این طالع باید بنویسد دعای سرزاد عدای
چهارگانه را بخورد دارد تا از بلا نماند این باشد ان شاء الله
حکما گفته اند هر آن زنی که طالع دلوار دارد متولد شود که خواننده
دیده کند و ای و حاکم است و ستاره الهیه نبوت و هم دارد
بوی اقل آمده باشد نیکو عورت و میان بالا و پایین خلق
و باریک اندام بوی جوی آمده باشد کندم کوزه و نیکو صورت اگر
بوی سه آمده باشد خوش خلق و نیکو منظر و طریف طبع
با مروت و صاحب کرم و غریب محبت باشد و رنج عظم
برای وی یا بر اعصاب وی رسیده باشد و در بدن وی
نشانی داشته باشد و آن نشانی نیکو بختان بود و شخصی دیگر محبت
کرد و نعت قبول کند تا در بلا نیفتد گشمن و بد کرد بسیار

داشته باشد سخنی کسی را قبول نکند تا اگر سه اقل نیکو بود
و حال چند وقت است سر رشته بخورد را کرده و قدر تب
کشیده است بعد از این سر رشته نیکو خواهد شد و خواننده شوم
وی بر عقیق است شوم بر روی منق و و مهر بان
باشد و گاه که هر که در دست به میان آید آن گفت که در مردمان
باشد و خواننده فرزندان وی بر عقیق است دیده کند که ویرا
یا نه فرزند در طالع داشته باشد اکثر آنها زنده باشد و خانه رنجوری وی
محو از بیم از شک و صفت و با نرزه بوی گاه در در و گرد و سر در دل
بیدار کند و علت از هر آن باشد که طالع بر زجا های رنگین
سبز و سرخ آید و نیکو و عقیق و در سفید و از روزهای پنجشنبه
و چهارشنبه چون ماه نه بیند بر روی طفلان نظر کند تا بروی
مبارک باشد و قرآن طالع بدوی یک و نه یک و بجز سه س که
چون از این بگذرد و عمرش بنود سه بر سه و اگر خواهد از بلا نماند
اینی باشد دعای ام العیاض را بخورد نگاه دارد تا از بلا نماند
اینی باشد ان شاء الله حکما گفته اند که هر که بطلع حوت

صفت این
صفت این

از بار متولد شود ابا و جدی و ستاره حضرت فاطمه علیها السلام است
زنی باشد خوش سخن و شوخ نظر و بزرگ اندام و راست کفزار و میان قد
بیوسه بود و خوش زبان و در نقل خلق عزیز و مکرم باشد و صاحب
این طالع آتش مزاج گاه گاهی آتش افروخته میشود اما زود
بسیار شود و رنج و مهنت بسیار کشیده باشد اما کسب قدر
ویرانداند و دست بنگ داشته باشد تا هر که بنگد مکافات بدی
بدی پیشد و راز را خور با کسی نکوید چرا که سخن بسیار باشد و یک
دور کردن داشته باشد او ادا نماید تا مراد وی بر آید و از خاک منیع
نصیب داشته باشد و خواند برادران و خواهران وی بر جمیع جزا باشد
از این نیکبخت و خانه شوهری بر ج کسب است و بدین کند که شوهر بدوی
مشفق و مهربان باشد و خواند فرزندان وی بر ج عقرب است این
بر دل وی زنتند و پانزده فرزند در طالع داشته باشد اما از یک
فرزند و فابیند و خانه زنجیری وی سبیل باشد و بدین کند بیشتر
فرزند از فرزند موده و با نوزده و صفر باشد و از شخص سیاه فاد
کشته برود و کشته در رفت و از رفت کوی مردم معبود
با کسند

اما کس که با وی خوشی داشته باشد و از قرآن کسب کند و از نبدی
صفر کند که بر هر کس باشد و قرآن طالع وی به س لک و شش لک
د سیزده س لک چون از این بگذرد و عمرش نبوده برسد و ضاوند
این طالع را ب زده از ماههای ربیع الثانی و از روزهای ته شنبه
در پنج شنبه و از ننگن عقوف و از رخنهای کبره و بر ج چون ماه فبند
بروی قرآن نظر کند تا بروی مبارک کند و چون خواهد
از بلایا اینی باشد دعای هر زا به و طالع را نکند با با فرزند دارد
از بلایا اینی باشد ان و اله التی و الله اعلم بالطوب

و اگر کسی خوشتر کسی خواهد بود بدیند این دعای
نوشته بد رحمت کل بنهد یا احسان یا مناد ۱۱۹۱۱۱
۲۱ ا ط ا ا ط ل ح ب ف ظ ل ک ب ق د ر لا ال ا ل ص ا ل م ر ا ل لا
ال ا س ا ن ف ا م ا ی ۲ ۲۲۱ ح ح ب م ل ا س

سُبْحَانَكَ يَا حَكِيمُ

انزای دفع تب روز و تخم زرع بنویسند بسم تب لرزان
 ابن فلان بحکم سلیمان ای داؤد علیه السلام قوی طری
 یا طری طعانی یا حکم رسته و مر سینه بود بکنم تخم حمید
 و زبر آهن کند بریزد و زره را صاحب تب دهند و سفید
 مات روان اندازد باب دفع قول بحرم سلیمان ای داؤد
 علیه السلام یا حیا س بحرم یهیا یا علی بحرم ای هم
 یا کی بحرم اسماعیل یا استعمال بحرم هارون
 یا جیهان بحرم موسی یا فتاح بحرم شعیب
 بحرم عیسی یا متعال بحرم محمد صلی الله علیه
 و آله یا اهل یا احد یا لم یکنه و له یولد و لم یکن
 له کفو حد یا علیم یا حلیم بحرم اسد الله
 انقلب علی ابنی ابوطالب ای سرخ باک ای کبود باک
 ای سفید باک هر باکی که اعضای سر و جسم و بی روی
 و بی برون رو و جھتک یا احکم الحکمین

بر روی وی زده باشد کف کند و شیر و شکر کرد علاجش
 آن باشد که بخون کاوشید لقویید باید کتت تا صحت یابد
 و اگر شیر خواره باشد علاج آنست که از شیر او که باید زدن
 و هم قربا باید کرد و بخون قربان لقویید باید کتت تا صحت یابد
 طلسم اینست ۲ ۱۱۱ ۶۶ ۳ ۱ ۳

۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱
 ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱
 هر فرزند که بطالع مستطیل باشد اگر شیر خواره
 باشد علامت آنست که زخمی وی آرد مگر در زخمی اضافه
 باشد بنام طری التوا از خود فرزند باشد و شیر بخورد و نه علاجش
 آن باشد که نقویید بنویسد بیالای وی بخون کوفند ابلی
 و در کردن وی بنزد بوعازنه روز باشد اگر شیر خواره باشد
 این خورده باشد که در آن آب ابربان در زن مرده باشد
 علاجش آنست که در روز پنجشنبه بخون کوفند که نقویید
 بنویسد

بنویسد و صاحب این طالع اندام خود را بشوید و بوعازنه
 بخوردند ۲ ۱۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱
 ۲ ۱۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱
 محرم ۱۱ ۱۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱ ۳۱۱

هر فرزندی که بطالع میزان باشد علامت
 چنین ظاهر شود جهت آن باشد که بعد از شیر برداشتن
 شیر زنی دیگر خورده باشد و بان شیر همزاد وی باشد
 زبان در زبان وی کرده باشد از آن جهت به خود باشد
 و شیر مکه بخورد و بسیار کرد علاجش آن باشد و بخورد
 کبوتر نقویید بنویسد در کردن وی بنزدند و قربان
 نیست که طفل کند صحت یابد و اگر شیر خواره باشد علامت
 چنین ظاهر شود که شب و روز بر کنار آب رفته باشد
 به ادب کرده باشد علاجش آنست که قربان کند

این دعا را بر بوسه آموختند و در غلاف مین نهادند
 و بر کون کورده بندند که بدخوشی و کربه بسیار کند کرده او
 کم شود بادن الله العا و له العا و لا تمدت عینک
 الی ما سئنا به اذواجنا منهم دخره الجود العیا
 و العاقبة للتقوی چون این آیه را بنویسند و زرت
 در اقل محل جهل روز از آیا خود دارد و چون فرزند بر
 آید از کربله خود را با خود دارد از کربله کردن فرزند بندند
 و آن فرزند بلیغ باشد و له العا ای الین تسبیح
 لهم منیا الحسنى اذلیک عنهما مبعوث لایسوی
 حیسما و هم فیما استتعت انفسهم خالذون
 لا یحرقنهم القرع الا کبر و نقلت الملائكة
 هن یومکم الذی کنتم قوعون

کهد

بجنت سفله کردن و در آتش بخورد و سخن بگویند
 علی الله فله صلیه ان الله بالغ امره
 قد جعل الله لکل شیء قدیر خصوصاً نماز و الفقار
 از جهت جمع امراض و علل بر یاردهند که آیه بخورد

۱۱۱۱	۲	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۲	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۲	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۲	۱۱۱۱

موی ستره بوز الله خاک سترش در میان افکند
 که خون آید خون باز دارد باب هر طفل که خاک
 بخورد بنویسند بگردن طفل اندازند و بگردن خاک
 و یقرن فون و القب من مکان تعبد
 و حیل بینهم و بین ما استهوت لما فعل
 با سباعتهم می قیل انهم کافرون منک
 مزید

فصل ستم در بیان دفع و اهدا و بداند طریق
 می نماید و آن جَهَنَّم لَوْ عَذِّبُوا جَمِيعًا لَمْ
 یَعْنُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ نَهْمٌ مِّنْ مَّغْضُومٍ
 یعنی در ستر که از دفع جانک است و مقام کار
 و همه ای جمع آید و در آخر اهدا است و در
 حل و معین با و بر هر در هر اسم برده است
 و در هر کس برده است و معنی از شده است
 از آن پس و در شهر معنی هر که است
 از آن پس و در هر کس بد معنی هر که است
 اگر

از آن پس و در هر کس بد معنی هر که است
 از آن پس و در هر دم را معنی هر که است
 و در دفع معنی هر که است
 و در نزد در که از هر اسم آورده است که خدا بیغای
 گفت ای سر ای خیر آن معنی طبع آن بدیم در هر طرف
 بلکه اول است و در هر اول معنی هر که است
 و در هر شهر معنی هر که است
 خانه معنی هر که است در از شهر تا
 هفت بی کلید و نیب و در نیبوت معنی

تخله کز مردم است و هر مایه به بند کوه طور باشد
یا بر سر مشرکان و خاندان در باکار
در ریخواران و خمر خوران و سخن خندان جمع
که عظیم دورانی تنها در آرم و بر این آن لغت
ما سنان و کوه ما سلسله تمام نام بخورند آن را
نابینند که گنابها و بنبران بر حق بوده اند با یکدیگر
عزایند خطیب که که ابو سمری ای که لغت
و فتح را بنویسید بر سر کف ایچ
عزایند طبفه افریدیم اللرضی نعیم

بفت طبفه رفیق اسما را در طبفه از مخرج
انداز چنان بود که انگشتر در دریا
محیط است بار دیگر خطیب است که
ایچوس الکبریا جم که یک آدم از مخرج
در آرزو و در شرف باز دارند تمام اهل
منزب از کوی میسر و این حال از مملکت
بک ستر من که بیان کردیم در و این
صحیح آمد است رسول م فرمود که در شب
سراج خدا بنفالی مخرج را بمن نمود

و حج فرستگان را دیدم که این نر از پانده
فایز و گویند و سی و هفت و در هر یک
که در ساز آتش در درت و او هم فرخ را میزد
سخن میگویند قومی را که با کوه بریده و قومی را
پشت و پهلو داغ میگردند و عورتان را
به پستانها و موها آویخته و بعضی را زبانه
بیرون کشیده و بعضی را علیها در کون نهاده
در روایت دیگر آمده که پیچیده فرمی که در
از برادریم هم مگر پسدم از فرخ در جلگه کفن

با کمر بدان خدا بنیاد که تر ابرار غلغلی
فرستاده است لکن بکنده از قس قی بدینا
افند زمین و هر دو در دست بنور واکه
نان آید که بر امانت خردن افریده است لکن
بکفصره بزرگی افتد جمله طعمها و آبها و آبها
این کانی فرخ شوم و لکن از در خندان یکبار
در میان زمین آسمان آید و نیز فرخ آمد
نمونه معز از کند او همی میسوزد

